

Prezvzeti predsednikovanje DOPPS-a ni šala, posebej danes. Daleč od tega, da bi podcenjeval delo svojih predhodnikov, ki se jim z vsem spoštovanjem priklanjam, vendar so današnji časi drugačni od včerajšnjih. Društvo zaposluje 18 ljudi in neusmiljeni liberalni kapitalizem je v dobrem desetletju pri nas že pustil nekaj hudih družbenih posledic. Nekdanjih ustaljenih delovnikov in prostega časa ni več, ljudje se bojujejo za preživetje, solidarnosti in razumevanja bližnjega je ostalo bore malo, društva propadajo, prostovoljnega dela je vse manj. Opisana situacija pa ni značilna le za Slovenijo, enako ali še huje je tranzicija prizadela društva po vseh državah, ki so se osvobodile starega, slabega sistema in pohitele v novega, dobrega, če se še vedno slepomišimo. Tudi partnerji BirdLife pri tem niso bili nobena izjema. Nekdanjo solidarnost je zamenjal boj za preživetje, nekdanji »bo že kako« je zamenjalo plačilo, in vsi pogoji za nerazumevanje, zavist in konflikte so bili izpolnjeni. Sploh ob generacijskih razlikah in miselnih premikih, ki jih eni niso zmogli, drugi, najpogosteje mladi, pa so jih vzeli preveč na lahko. Tako v zadnjem desetletju niso bili nobena redkost siloviti prepiri in neskladja v nekdanjih bleščečih partnerskih organizacijah BirdLife. Padale so tožbe, kakšno društvo je propadlo, iz pogorišča zgodovine pa je nastalo novo.

Damijan Denac, *predsednik*

»Če bi trdil, da je DOPPS to obdobje preživel povsem mirno in brez pretresov, bi tajil. Vendar se zavedam, da smo jo, tudi če pomislim na vse najbolj črne trenutke in njih posledice (čež 20 let bomo nekatere izmed njih kot napete kriminalke, druge pa kot čiste komedije objavili v reviji), zelo poceni odnesli. Vsem generatorjem razdora navkljub, tako zunanjim kot notranjim, me je pri našem društvu vselej najbolj prevzelo, da je bila peščica ljudi vedno zmožna čistega pogleda modreca, ki se dvigne nad sebe in živi in dela za druge. V vseh težavnih situacijah sta vedno zmagala notranja skrb in občutek dolžnosti za varstvo ptic in narave pred vsemi drugimi interesi ali stališči. To je bil vselej tisti skupni imenovalec, s katerim smo uspešno prebrodili vse ovire. In ker se ta čisti princip, bistvo društva, ni spremenil že od vsega začetka, ne glede na vse spremembe, ki jih je društvo doživelo, sem tudi sprejel predsedniško mesto. V nasprotnem primeru ga ne bi. In to je princip, ki ga bomo ohranili in ki ostaja naša največja in nepremagljiva sila. Kar se tiče črnih trenutkov, pa lahko povem, da so stvar preteklosti. Društvo kot celota in pisarna v njem sta se že pognala iz nizkega starta. Prvi vmesni čas je več kot obetaven.

Dragi člani, pritiski na naravo so danes večji, kot so bili kdaj prej. Investicijski denar potrebuje svoj prostor in pometel je že z marsikaterim habitatom in pticami v njem. Nove grožnje dežujejo po tekočem traku. Naj postanejo nekdanje zamere pozabljena preteklost. Ne dopustimo si, da bi jih odnesli v grob. Živimo v tem trenutku in tukaj vas potrebujemo, prav vse, z vašo podporo, z vašim prostovoljnim delom, podatki o pticah, poznanstvi, spretnostmi. Saj ne gre le za društvo. Društvo je le orodje, da napravimo nekaj dobrega. Vsak ima nekaj, kar nam lahko ponudi, in le prispevki vsakega od nas tvorijo našo skupno moč. Moja želja in vizija je, da društvo v prihodnje okrepi društveni značaj, pisarna pa postane orodje članstva. Za vsakogar z dobrimi in iskrenimi nameni je prostor na društvu in moje predsedniško poslanstvo bo uspešno opravljeno, ko se mi bo za naš skupni cilj posrečilo združiti vse generacije ornitologov in naravovarstvenikov. Ovire nosimo v glavah in ponos je tisti, ki nam ne dovoli, da bi jih premagali. Težava je, če želimo krojiti druge po sebi, saj lahko krojimo le sami sebe. Zaposlenim v pisarni sem povedal staro rudarsko pravilo, da sprta rudarja ne smeta skupaj v rov, saj lahko poleg sebe ogrozita še druge. Povsem enako velja za vse nas. Obremenjeni s težavami tvegamo, da za vselej izgubimo rajske ptice.

Od vas pričakujem, da se držite kodeksa slovenskih ornitologov in ste najboljše, zgledni člani, vedno pripravljeni pomagati in po svojih močeh, znanju in sposobnosti prispevati k uresničevanju našega plemenitega poslanstva. Letenje prepustimo pticam, sami pa uresničimo naše skrite sanje. Želim vam vse dobro.